

BUĎTE DOKONALÍ

CECIL duCILLE

(Srpen 1973)

Myslím, že by vás mohlo zajímat téma dokonalosti, která je klíčovým rozdílem mezi řádem staré smlouvy a řádem nové smlouvy. Starým řádem je míněno evangelium, kázání nebo fungování v církvi, které je postaveno na zákoně, na pravidlech a nařízeních. Jednoduše to, co vidíme v církevních organizacích, kterým předsedá biskup a které jsou řízeny člověkem. Bůh nám ale ukazuje, že je potřeba, aby mezi sebou lidé měli vztah, kterému nevládne člověk, ale Ježíš Kristus. To je rozdíl mezi starým a novým řádem. Lidé se od tohoto způsobu – od úplného vedení člověkem – postupně začínají odvracet. Neříkám ale, že nepotřebujeme pastýře, kteří pomáhají vést lidi. Lidé se odvracejí od úplného vedení člověkem k úplnému vedení Kristem. A o tom je celé toto učení – o nadvládě Ježíše Krista. Amen.

Tady v okolí Decatur lidé říkají, že kážeme to a to a že nevěříme v Jeho krev. To je hloupost. Kážeme celé evangelium, jenom nezacházíme o ten krok dál jako oni. Místo toho, abychom o nadvládě Ježíše Krista a o tom, že je Pán, mluvili, Pánem Ho děláme. Víte, nemůžete Jej učinit Pánem, dokud jste vy sami nebo nějaký kazatel šéfem. Ježíš Kristus může být Pánem jen tehdy, shodne-li se služebník se shromážděním, že Pánem je Ježíš Kristus a on je pouhým pomocníkem. Rozumíte tomu? Toto je základní rozdíl.

Většina doktrín a evangelií, které jsou kázány v církvích, říká, že nemůžeme být dokonalí. Kážou evangelium, které říká, že nemůžete být dokonalí. Pojdme trefit hřebíček na hlavičku. Otevřme si Matouše 5 a poslechněme si, co o dokonalosti říká Ježíš. Kdo první najde verš 48, prosím, přečtete ho.

Matouš 5,48: *„Budtež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš nebeský dokonalý jest.“*

Budte tedy dokonalí, jako je dokonalý i váš nebeský Otec. Tak se mi zdá, že Ježíš říká, že můžeme být stejně dokonalí jako Bůh Duch. Amen. A teď jak té dokonalosti dosáhnout. Právě to vám chci ukázat. Bůh pro nás totiž vytvořil plán, podle kterého dojdeme dokonalosti.

2. Korintským 13,11: „Naposledy, bratří, mějtež se dobře, dokonalí buďte, potěšujte se, jednotejně smyslte, pokoj mějte. A Bůh lásky a pokoje budeť s vámi.“

Chvála Pánu. Zase, Pavel tady nabádá bratří k dokonalosti. Pavel je potvrzuje, že můžou být dokonalí. Tehdy to bylo úplně jasné. Všimněte si, Pavel o tom nikoho nepřesvědčuje, bylo to všeobecné povědomí, všichni bratří věděli, že mohou být dokonalí.

Máme velkou hlavu, Krista, a tělo, které je malé a musí vyrůst, aby pasovalo k té hlavě.

Podívejme se do Efezkým 4,11–13: „A onť (Bůh) jest dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné evangelisty, jiné pastýře a učitele, pro spořádání (KJV: perfecting = zdokonalování) svatých, k dílu služebnosti, k vzdělání těla Kristova, až bychom se sběhli všickni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova, ...“

Zeptejte se svých pastorů, zeptejte se sami sebe: kde jsou apoštolové? Jestliže existují apoštolové, proč je nemáme v církvi? Amen. Proč nedělají apoštolskou práci? Dílo uzdravení, vysvobození, požehnání a vykládání Slova? A můžeme se ptát dál: Kde jsou proroci? Jak je možné, že v některých církvích nikdo nevstane, aby prorokoval? Co se stalo? Zavrhneme proto snad Boží slovo? Nebo radši řekneme, že tyto věci v církvích nefungují? Víte, píše se tam: dokud se my všichni společně nestaneme dokonalým člověkem. Co se tím asi myslí? Pojdme se na to podívat.

Efezkým 4,13: „Až... v míru ...“

Mluví se tady o míře? Míra, měřit, tak jak vás mám změřit? No přece se tam píše: „...v míru postavy plného věku Kristova.“

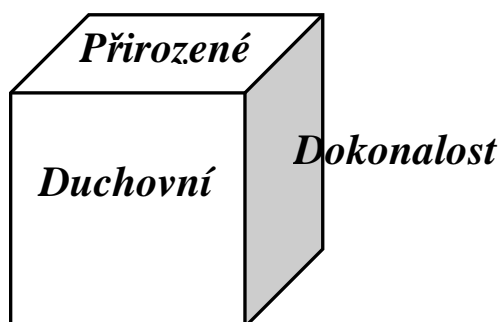
A co my, dosahujeme té míry? Povím vám, jak to je. Máme velkou hlavu, Krista, a tělo, které je malé a musí vyrůst, aby pasovalo k té hlavě. O tom to je. My všichni budeme jedním tělem jednoho člověka, který se jmenuje Ježíš Kristus. Rozumíte tomu?

Církev se tedy měla spojovat, na tom by měli pracovat apoštolové, proroci, pastýři, učitelé, ale církve se namísto toho rozdělují. Každá denominace má kousek toho člověka a říká: to je moje. Ale takhle to nemůže fungovat, protože ty kousky nejsou spojeny v jedno tělo. Někdo

odřízne nohu a říká: to je moje. A tak má každá církev kousek, a v důsledku vlastně nikdo nic. Proto Bůh přivádí dohromady lidi, kteří se nerozdělují podle náboženství. Tehdy budeme mít obecenství s každou skupinou, s každou církví, budeme svobodní jako dnes ráno. Nebudete svázaní, nikdo vás nebude moci svázat a říct: „Teď patříš mně, nemůžeš tam jít.“ Vidíte-li někde děti, se kterými chcete mít obecenství, běžte za nimi. Toto je evangelium posledního času, které nám Bůh dává: aby Jeho lid byl svobodný.

To slovo má ale více rozměrů, vysvětlím vám to. Když si vezmete jakékoli slovo z Bible, přijdete na to, že ho můžete rozdělit do třech rozměrů. Každé slovo má tři rozměry. Podívejte se na obyčejný kufr. Vidíte tři rozměry. Jsou to tři jiné rozměry, než vidím já, ale pořád ho vidím trojrozměrně. A není náhodou, že nám Bůh dal schopnost vidět trojrozměrně, měl k tomu důvod. Víte jaký? Jste chrámem živého Boha. Bůh nikdy nezamýšlel přebývat v jiné církvi než ve vás. Vy jste Jeho církev, ve vás chce žít, chodit a mluvit. To je Jeho záměr a vůle na věčnost.

Umíte si to představit? Věčnost. Za tisíc let tady budete stát oblečení v Boží kráse, budete Jeho vlastní. Už nebudete Jeho vyslanci, budete Bohem samým, protože Bůh bude ve vás. Budete chodit věčností sem a tam, od hvězdy ke hvězdě, od světa ke světu, naskrz všemi galaxiemi. Čas a prostor vás nebudou omezovat, protože se budete pohybovat jako Bůh a budete pracovat na Božím díle. Budete přinášet život do různých světů, různým lidem. Proto chce Bůh nejdřív přinést život na tuto planetu. Bůh ji nezničí a nepřenesse vás na nějakou jinou. Bible říká, že „*země na věky trvá*“. (Kaz 1,4) Tento svět zůstane stejně jako vy a vy máte možnost svobodné volby. Jestliže milujete Ježíše a následujete Jeho slova, tak budete chodit v nesmrtelnosti a vládnout společně s Ním. Někteří lidé budou žít, ne však panovat.

První rozměr je přirozený. Dejte mi nějaké slovo, jakékoli slovo z Bible... Dobře, nebe. Nebe má tři rozměry – přirozený, duchovní a plnost (dokonalost). Když Bůh stvořil nebe a zemi, kde je stvo-

řil? Kde je stvořil? Píše se to v první kapitole Genesis:

„...*stvořil Bůh nebe a zemi.*“ (Gen 1,1)

Kde myslíte, že je stvořil? O kterém z těch tří rozměrů se tady mluví? Musela to být nebeská tělesa, tedy přirozené nebe. Řekněme hvězdy. Bůh ale přebývá v nebesích nebes, kde to je? Je to neviditelná

oblast. Můžeme to brát tak, že ta neviditelná oblast, kde přebývá Bůh, je to dokonalé nebe. A když říkáme, že se strhla bitva na nebi, satan proti Michaelovi a jeho andělům (Zj 12,7), to bylo ve kterém nebi?

Zaprvé, nebe je místem přebývání Boha. Amen. No a Bůh přebývá ve vás? Takže vy jste jedním z těch nebi, o kterých mluví Bible. To je lidské nebe. Vidíte, úplně jednoduše, jedno slovo, tři různé významy. Ale určitě se potkáte s takovými lidmi, kteří budou tvrdit, že když se tam jednou píše nebe, je to prostě nebe. Vůbec nechápou, co tvrdí. Písmo říká, že ďábel je v nebi. Víte to? Samozřejmě, ve Zjevení se mluví o tom, že satan bojoval s Michaelem a jeho anděly v nebi:

Zjevení 12,7–8: *„I stal se boj na nebi: Michael a andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé jeho. Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více místo jejich na nebi.“*

Už žádné místo v nebi. A dál:

Zjevení 12,10: *„... Nyní stalo se spasení, a moc, i ...“*

Až bude satan svržen s nebe, přijde naše spasení. Vidíme tedy, že je nebe, které ještě není dokončené, dokonalé. Ale je taky dokonalé nebe a pak ještě to hvězdné nebe, které očekává zdokonalení vašeho duchovního nebe, protože teprve pak bude možno dát do pořádku i to hvězdné nebe. Amen. Dřív než ho budeme moci obydlet, musíme obsadit naše duchovní nebe.

Ukážu vám ještě jeden verš, který vás možná překvapí. Je to v Matoušovi 6,10, v modlitbě Páně: *„Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi (dle orig. v zemi).“*

Ne na zemi, ale v zemi stejně jako v nebi. Jste tedy obojí, nebe i země. Ano, máte v sobě část země, a proto je to nebe nedokonalé. Proto se modlíme: *„Bože, jednej v mé duši tak jako v mém duchu.“* Proč? Váš duch byl naplněn Duchem svatým, a tím se stal nebem, místem přebývání Boha, a vaše duše chce být stejná jako váš duch, chcete být nebem ve vaší duši i duchu.

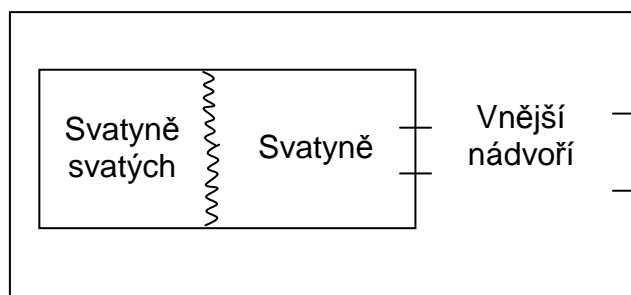
Když teď mluvíme o vaší duši, co konkrétně mám na mysli? Mluvíme o vaší mysli, o vašich emocích. Asi uznáte, že ve své mysli, ve svých emocích, ve své vůli nejste dokonalí. Máte někdy špatnou vůli, špatné

Je důležité si uvědomit, že svou svatyni používáte ve škole, na ulici, když máte volno....

touhy, ale ty jsou zdokonalovány. Není to tak? Jste na tom o mnoho lépe než před rokem. Měli byste být, pokud chodíte s Ježíšem, což je naše jistota dokonalosti. Když Pán říká: „Buďte dokonalí, jako váš otec, který je v nebi, je dokonalý,“ říká pravdu, která se naplňuje.

Nakreslíme si stánek. Proč zase vytahuji starý zákon? Jeden bratr tvrdil, že to je nesmysl, říkal, že bychom se neměli vracet do starého zákona. Vlastně se na mě docela zlobil, když jsem ho používal, prý to je pro židy. Amen. My jsme židé. My jsme ti praví židé, které chtěl Bůh mít už dávno. Když ustanovil první židy, měl nás v plánu a my bychom měli být víc židy, dokud nebudeme jako Ježíš. My jsme Božím Izraelem.

Ale teď zpátky k tomu stánku. Stánek je obraz, který dal Bůh Mojžíšovi. Když stavíte dům, musíte mít plán a musíte ho mít schválený. Plán je obrazem domu, ve kterém chcete bydlet. Nemůžete bydlet v tom plánu, musíte ho postavit, abyste v něm mohli bydlet. To je pointa. Takže tady máme takový plán.

Všechno, co Bůh stvořil, má tři části a ty tři části mají další tři části a ty další tři části mají zase tři části a tak dál, můžete dělit třemi do nekonečna. Tenhle princip objevili fyzikové v atomu. Atom se dělí na tři části, a když ho začali zkoumat, zjistili, že ty tři části se dělí zase na tři části. Je v tom nekonečno uvnitř i navenek.

A teď my – my jsme tím stánkem nebo chrámem Božím. Víte, bratří, Bůh by nenechal stavět Mojžíše stánek, kdyby neměl v úmyslu vybudovat všechno to, co je ve stánku, ve vás. Stánek je jen symbol, ale vy jste ta skutečnost. Bůh tedy postavil tento stánek jako přesný vzor svého velkého chrámu, ve kterém bude přebývat. Kolik křesťanů se třese na velký starý Jeruzalémský chrám a lámou si hlavu tím, co Bůh dělá. Proč prostě Omarovu mešitu (pozn. překl.: podle polohy asi spíše Skalní dóm, v orig. Mosque of Omar), která stojí na jeho vršku, nevyhodí do vzduchu a nevystaví veliký chrám? Bůh už nestaví žádné chrámy. Víte proč? Získává vás, to, co vždycky chtěl. Vy jste chrám Boha živého a Duch svatý ve vás přebývá.

Jestliže jste tedy chrámem, máte svatyni svatých, je to tak? Co je vaše svatyně svatých? Váš duch, vaše svatyně je vaše duše a vaše vnější nádvoří je vaše tělo. Je důležité si uvědomit, že svou svatyni používáte ve škole, na ulici, když máte volno... – a musíte si dávat pozor na to, jak svou svatyni využíváte. Proto někteří nechápou evangelium Ježíše Krista. Protože toto učení, toto evangelium, toto Boží slovo, které mi dal Bůh, je zjevení, které má otevřít lidské duše pravdě, která byla po staletí skryta, ale někteří velcí teologové nechápou ani špetku toho, co já kážu. Proč tomu tak je? Jejich svatyně je uzavřená, je používána k nějaké jiné činnosti, neslouží Bohu.

To, co jste přijali, určuje, jací jste. Ať už to bylo ve škole, v církvi, na ulici nebo z kázání.

Když jste tedy ve škole a učíte se, používáte svou mysl, tedy součást vaší svatyně. Cokoli, co si nasoukáte do hlavy, se stává vaší součástí, ukládáte si to do své bytosti, a také se tím stanete.

To je jako v přirozeném – z jídla, které jíte, se vytváří vaše tělesná hmota a stejně tak to, čím se sytíte duchovně, tvoří vaši osobnost. To, co jste přijali, určuje, jací jste. Ať už to bylo ve škole, v církvi, na ulici nebo z kázání, jako je tohle. Jste to vlastně vy, kdo formuje nebe. Nepřipomíná vám to Písmo? Máte pravdu, jenom cituji. Vy budujete nebe. Je to v Izaiáši 51,16:

„Kterýž jsem vložil slova svá v ústa tvá, a stínem ruky své přikryl jsem tě, abys štípl nebesa, a založil zemi, a řekl Sionu: Lid můj jsi ty.“

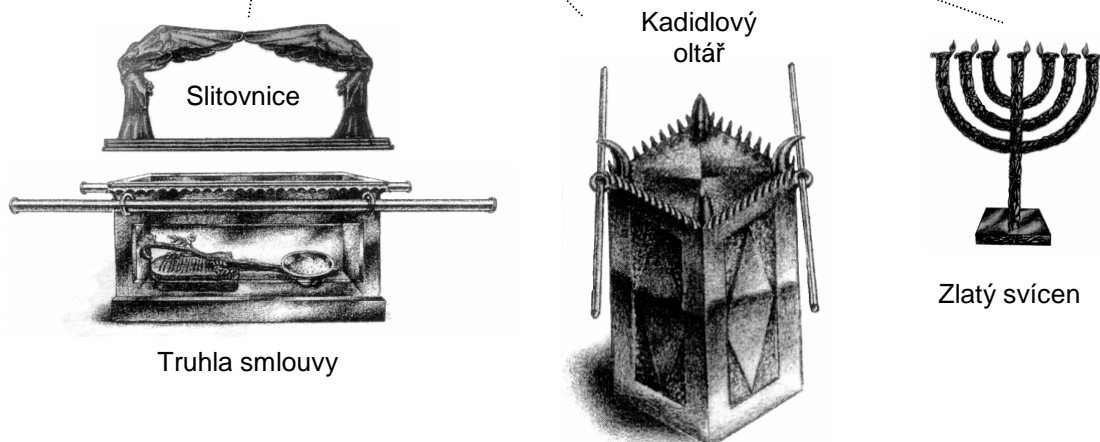
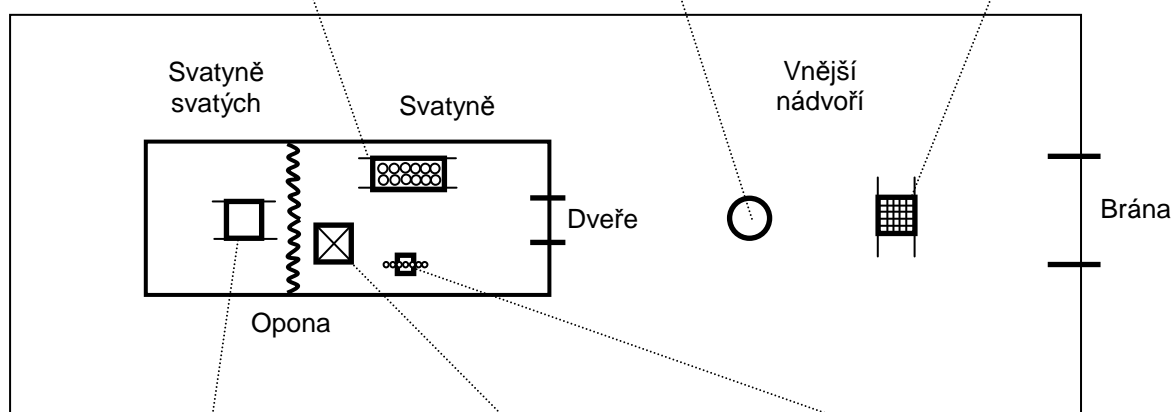
Vidíte tedy, že nebe, které Bůh tvoří a nepřestává formovat, je ve vás. A tak vás skrývá ve své dlani... Ani si to neuvědomujeme. Spousta z vás se setkala s drogami, s tím nejhorším prostředím, jaké může člověk potkat. My si to ani neumíme představit, ale vy jste to přežili. Bůh říká, že vás schovává ve své dlani, zatímco ve vás tvoří nebesa, že vás skrývá, zatímco vás přetváří uvnitř.

To je obraz vnitřního nebe a já vám ukážu, jak můžete být učiněni dokonalými. Abyste byli dokonalí, musí ve vás být učiněno dílo v sedmi oblastech. Nakreslíme si je a pojmenujeme.

První dílo se nazývá bronzový oltář.

Celkem máme sedm kusů nábytku:

1. Bronzový oltář – dílo, které se ve vás děje na tomto místě, je smrt hříchu. Znak pro to je kříž. Bronzový oltář představuje smrt hříchu.

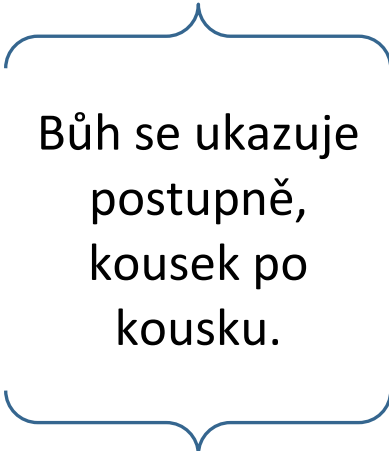
2. Dále bronzové umyvadlo, to představuje smrt sám sobě. Amen.

3. Další je svícen, vlastně stojan na lampy. Zvykli jsme si mu říkat svícen, protože ho tak nazývá Kralická bible, ale vlastně je to stojan na lampy, protože kam byste na svícnu lili olej? Ten tedy představuje život v Duchu, život ve svatém Duchu.

4. Další nábytek se jmenuje stůl předložených chlebů, okolo má korunku. Ten představuje sycení se z Krista a Těla. Ježíš řekl: „Jezte, jezte ze mě a pijte mou krev, a budete mít život.“ Proto se sytíte z Krista a z těch dvanácti chlebů, které představují dvanáct kmenů Izraele, které

ukazují na dvanáct oblastí vašeho života, se kterými Bůh pracuje skrze sycení se v církvi, z těla Kristova.

Hned vám řeknu proč. Bůh se ukazuje postupně, kousek po kousku. Když si ve škole přečtete učebnici, je to zjevení, které lidé o nějakém tom předmětu, třeba matematice, získali během staletí. Vy se už nemusíte vracet na začátek a snažit se vymyslet číselnou řadu, jedna, dvě, tři, čtyři... To už je vymyšlené. Dědí se to z generace na generaci a každá z nich to ještě potáhne o kousek dál, takže se lidé ve znalosti stále posouvají. A stejně tak to funguje i v Božích věcech. Lidé před námi nashromáždili určité znalosti, abychom my mohli mít určitou míru porozumění Boha. Z toho se my už jenom sytíme. Život má tedy dvanáct oblastí a jejich tajemství najdeme ve jménech dvanácti kmenů Izraele, v jejich významu. Podívejte se na jejich významy, je to zajímavé a užitečné. Juda znamená chvála, Bůh tedy pracuje na vaší přirozenosti v oblasti chval, tak aby se chvála stala vaší součástí. Nakonec bychom měli být symbolem všech dvanácti kmenů, celého Izraele v jedné osobě. Amen.

Bůh se ukazuje
postupně,
kousek po
kousku.

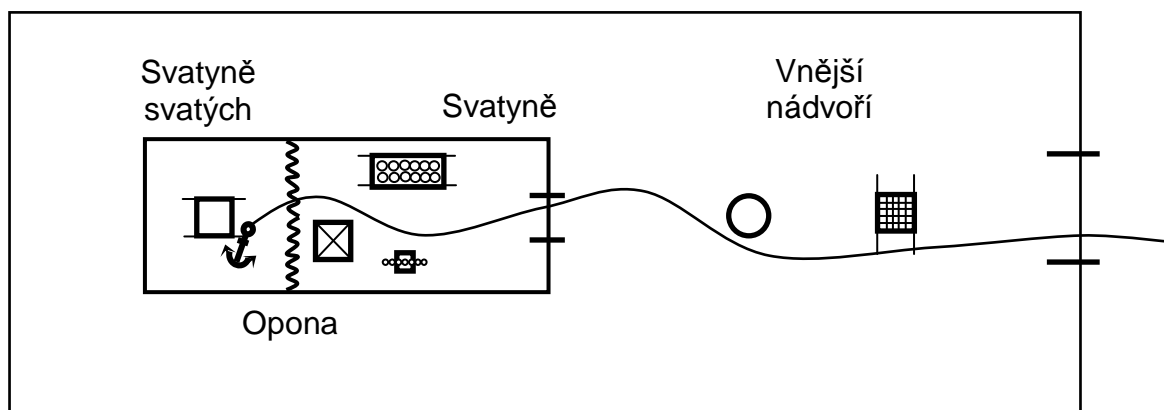
5. Dalším nábytkem ve stánku je kadidlový oltář. Ten představuje oběť nebo obětování duše. Těch věcí, na kterých v nás Bůh pracuje, je sedm. Kadidlový oltář je pátý.

6. Šestý má tvar dvou andělů nad slitovnicí, odkud vyzařuje sláva. Jinými slovy, slitovnice znamená příkrývající Boží přítomnost.

7. Sedmým nábytkem je truhla smlouvy. Sedmý a dokonalý kus nábytku. Když se dostanete na toto místo, jste dokonání a dokonalí a stáváte se podobnými Ježíši Kristu. To je ten člověk dokonalý. V arše smlouvy jsou tři předměty, symboly. Zlatá miska s manou, Áronova hůl, která vykvetla, a kamenné desky. Pamatujte, všechno je rozděleno na tři části, a tak i tady máme tři předměty – zlatou misku s manou, vykvetlou Áronovu hůl a slovo napsané na kamenných deskách. Ale co to všechno znamená? Zlatá miska s manou představuje energii, energii z nadpřirozeného pokrmu, která bude zabudována do lidí, kteří přijdou v Boží slávě. Budou těmi, kdo budou ze sebe dávat život světu. Ta miska many navaří pro celý svět a nikdy se nevyprázdní. Moc, moc, moc, absolutní moc udělat cokoli... Rozumíte tomu? Ježíš mluvil o tom, že budeme schopni přenášet hory. Co za sílu, který druh energie je schopen zvednout celou horu a přenést ji do moře? Ale o takové moci tady mluvíme. O moci tak

veliké, že se člověk podívá na Slunce: „Zastav!“ A Země dupne na brzdu, Slunce i s celou galaxií se zastaví. Chápete, o čem mluvím? To je Boží moc. To je moc, kterou vás Bůh obdařuje.

Tak to vidíte, ta cesta vede přes vnější nádvoří do svatyně svatých. A vy jste teď někde na ní. Pojďme si rychle říct, co to znamená.

Bronzový oltář, smrt hříchu, znamená, že jste přijali Ježíše Krista jako svého spasitele a ospravedlnění vírou jste smířeni s Bohem. Už nemusíte hřešit. Slyšíte? Už nemusíte hřešit. Něco vám řeknu: nehřešíte, ledaže byste to dělali záměrně. Jinými slovy, nemůže se stát, že byste šli spát, usnuli, vstali a shledali se „zhřešenými“. Abyste byli vinni hříchem, musíte ze svojí svobodné vůle, vědomě hřešit. Když jste pokoušeni a upadnete do hříchu, Bůh vám odpustí. Požádáte Ho o odpuštění a Bůh vám přidá sílu, abyste znovu nehřešili. A když padnete znovu, vstanete znovu, znovu požádáte Boha o odpuštění, Bůh vám znovu odpustí a znovu vás posílí i skrze to, že klopýtáte. Pokud to myslíte upřímně, pokud to s Bohem myslíte vážně, dá vám sílu.

Neodsuzujte se tedy ničím, co se vám nedaří. Víte, co to je odsouzení? Nikdo neskončí v pekle, protože zhřešil, ale proto, že odmítl Ježíše Krista. To je odsouzení. Vy chcete, aby byl Ježíš hlavou, chcete, aby vám vládl, to je váš směr. Ale přichází otázka hříchu. Otázka hříchu byla vyřešena na Golgotě, kde Ježíš Kristus zaplatil za všechny hříchy. Nemusíte chodit se skloněnou hlavou jako hříšníci.

Zpráva o smrti sobě samému je jednou z těch, které hlásají, že na jednom trůně nemůže sedět zároveň Ježíš Kristus a „já“. Je Ježíš Pán? Říkáme to, zpíváme: „On je Pán, On je Pán,“ ale je to opravdu tak? Jestliže je On Pánem, pak vy jím nejste. To je jasné.

Někdo třeba navrhne: „Pojďme na Zlatý ostrov.“

Což o to, vy byste jeli rádi, ale řeknete: „Ježíši, chceš Ty, abych jel?“

On je Pán. Už si nemůžete dělat, co si zamane.

Proto odpovíte: „No, když to tak budu vnímat, tak pojedu.“

Nebo slíbíte: „Budu tam.“

Ale pojedete, když vás Ježíš nechá jet. To je rozdíl oproti tomu, když jste svým vlastním pánem a když je vaším Pánem Ježíš.

A někteří lidé by rádi jeli, ale pastor říká, že ne, a tak nejedou, protože pastor říká, že do tamtoho obecnství nemám chodit nebo na tamto shromko nemám chodit nebo tam jít nesmíš. V opačném případě by utržili výsměch a dostali se do nezáviděníhodného postavení outsidera a zpátečníka. Ježíš byl outsider. Slyšíte? Na Ježíše se dívali jako na outsidera. Vyhazovali ho ze synagog. Pavla také vyhodili. Petra jakbysmet. Každého, ke komu Bůh doopravdy mluví, vyhodí ze synagogy, takže se tím netrapte. Ale ta synagoga musí poznat, že chodíte v Ježíši. Amen.

Takže to bychom měli druhé dílo milosti, které se děje ve vašem srdci. Třetím dílem milosti je vaše chůze v Duchu svatém, kterého jste obdrželi na vnějším nádvoří. Od chvíle, kdy přijmete Ježíše, jste způsobilí k tomu, abyste měli ducha Božího, abyste se stali syny Božími. Synem Božím se pak stanete, když budete poslouchat Ducha svatého. To je jediný způsob.

Přečteme si verš z Římanům 8:

„Nebo kteřížkoli Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží.“ (Řím 8,14)

Tak to vidíte. To je třetí oblast, třetí dílo milosti, které je vedené duchem Božím. Věděli jste to? Pokud kolem sebe vidíte lidi, kteří nejsou vedeni duchem Božím, nedosáhli ještě toho třetího díla. Neprošli ještě druhou oponou, což je tělo, a neprošli dveřmi, jež jsou Kristus. Když projdete těmi dveřmi a vstoupíte do Krista, vzdáte se svého já. To znamená, že lidé, kteří si dělají své vlastní věci, nevstoupili do Krista. A dějí se i horší věci. Představte si, že jsou celé církve, které poslouchají někoho jiného než Ježíše Krista. Zeptejte se kteréhokoli svého oblíbeného pastora, do jehož skupiny byste chtěli patřit, zeptejte se ho, jestli to říká

Pokud to myslíte upřímně, pokud to s Bohem myslíte vážně, dá vám sílu.

Ježíš, že se musí postupovat podle programu, který naplánoval. Schválně, co vám řekne.

Na jednom
trůně nemůže
sedět zároveň
Ježíš Kristus
a „já“.

Někteří z nich asi řeknou: „Nemusíš to slyšet od Ježíše. My známe Boží vůli. A tak to děláme.“ Sbírký, různé akce. Na cokoli se jich zeptáte: „Řekl Ježíš, že chce, abychom to dělali?“ Budou si myslet, že vám přeskočilo. Amen.

A přece to je místo, kde hodně lidí padá (zlatý svícen). Musí to být Ježíš, kdo vede církev skrze Ducha svatého. Najděme si to v Bibli. Je to ve 14. kapitole Jana, kde ve verši 16 Ježíš mluví o Duchu svatém:

„A jáť prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky.“

A ve verši 26: *„Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mém, onť vás naučí všemu a připomenetť vám všechno, což jsem koli mluvil vám.“*

Teď se asi ptáte, jak je možné, že ti vedoucí tyhle věci neznají. Jak to, že je to nikdo nenaučil? Je to samozřejmě špatně a oni se na vás naštvou, protože nenásledují Ducha svatého. Kdokoli totiž následuje Ducha svatého, slyší. Ano. Jak Duch svatý vyučuje lidi? Vysvětlím vám to. Všimněte si, že stůl předložených chlebů je ze dřeva potaženého zlatem a je na něm chléb. Dřevo představuje lidskost, a je to člověk, kterého Bůh používá k tomu, aby vyučoval Jeho lid. Jsou lidé, kterým je snadnější zjevit pravdu, a tak je Bůh používá jako kanál k dalším lidem. Boží záměr ale je, aby byl každý přiveden do stejného standardu. Proto používá lidi jako potrubí, které přivádí vodu k vám domů. Bůh je používá, aby přinesli Boha do ostatních lidí.

Proto Bůh říká, že žádný člověk nedostane všechno. Já neobdržím všechno poznání. Vy taky ne. Nikdo z nás nedostane všechno, ale každý kousek. A pokud budeme rozumní a budeme vědět, že každý z nás má kousek, budeme se ze všech sil snažit získat ty části od ostatních. Snažím se prostě získat váš díl porozumění. Nechám vás, abyste mi řekli, co víte. Jen když budu moci od vás něco přijmout, budu povzbuzen a posílen. To je způsob, jakým se Tělo sytí. Sytíme se jeden od druhého.

Podívejte se na svoje tělo – přesně tak funguje i vaše tělo. Žádná část vašeho těla nemůže říct, třeba ruka: Já tady dělám všechno. Jsem samostatnější než ty, a tak se odříznu. No to by byl docela její konec. Bůh

tvorí na zemi Tělo, lid, který šlape jako hodinky, spolupracuje a jeden druhého miluje. Takové fungování přinese moc a slávu, jakou si ani neumíme představit. Boží moc jednat na zemi, jakou jste ještě neviděli a o jaké se vám ani nesnilo. To je nicméně to, o co Bohu jde a co se snaží zničit církevní denominace. Chtějí jednoduše zabránit lidem, aby se sdíleli. Pokud se v takové situaci ocitnete, řekněte prostě: „Chvála Pánu,“ a ti, kteří se sdílejí a plynou v Duchu, řeknou také chvála Pánu.

Synem Božím
se pak stanete,
když budete
poslouchat
Ducha
svatého.

Tak, a dál než ke třetímu dílu se nedostanu, protože třetí dílo se týká chůze v Duchu, a když začnete chodit v Duchu, všechno ostatní přijde. Prostě poslouchajte Ducha svatého. Ježíš řekl: „Duch svatý vás naučí všemu a uvede vás do všeliké pravdy.“ Bůh vám požehnej. Amen.

Jestli máte nějaké otázky – vím, že jsme to neprošli celé – ale to, o čem jsme mluvili, je zhruba způsob, kterým dojdeme dokonalosti, skrze Ducha svatého. Duch svatý vás má k tomu, abyste Bohu obětovali svou duševní přirozenost, aby vás mohl používat namísto toho, abyste vy využívali Jeho. Amen. Tohle je takové dobré heslo na ledničku: „Používáš Boha, nebo Bůh používá tebe?“

Pak budeme mít přikrytí, které Duch dává lidem a církvi. Poté, co nás zastíní, dojdeme do dokonalosti. Chápeme všichni, o čem jde? Je sedmero dílo milosti, které je konáno v lidském chrámu, aby ten chrám byl vybaven a dokonalý, tak jako byl Mojžíšův.

OTÁZKA: „Je nějaká souvislost mezi sedmi kusy nábytku a sedmi skutky v 2. Petrově epištole, kapitola 1?“

ODPOVĚĎ: To jsem nikdy nezkoumal, ale udělám to. Víím, že Petr řekl sedm věcí. Možná to má souvislost. Zkusme, jestli nám to do sebe zapadne.

2. Petrova 1,5–7: „*A na to pak vy všecku snažnost svou vynaložíte, prokazujte u víře své ctnost, a v ctnosti umění, v umění pak zdrželivost, a v zdrželivosti trpělivost, v trpělivosti pak zbožnost, v zbožnosti pak bratrstva milování, a v milování bratrstva lásku.*“

Pojďme si je tam zkusit dosadit:

1) Víra – ospravedlnění vírou máte pokoj s Bohem, takže to sedí přesně.

2) Ctnost – smrt sám sobě. Můžeme to klidně nazvat ctnost. Mravní dokonalost. Použité řecké slovo „arête“ může být přeloženo jako moc.

Tomu dokážu rozumět ve smyslu dokonalosti, protože to, že Duch svatý přichází do vašeho života, je prvním dílem dokonalosti, kterou přijímáte. Je to zálohová platba, prvotina dokonalosti a toho, čím budete v přicházejícím čase. Jakmile do vás vstoupí Duch svatý, vstoupíte skutečně do dokonalosti, přinejmenším ve svém duchu. Poselství o smrti sobě samému je pouze k tomu, aby vás dovedlo na toto místo. A jediný způsob, jak umřít sám sobě, je skrze jednání Ducha. Já nedokáže zabít já. Kdyby já zabilo já, já by bylo oběť, ale stále by bylo naživu.

Používáš Boha,
nebo Bůh
používá tebe?

3) Umění – „gnosis“. Význam toho slova je znát, jako Adam poznal svou ženu, a mluví to o svazku s Bohem. Pokud žijeme a chodíme v Duchu, přicházíme do jednoty s Bohem

Víte, na co jsem přišel? Nikdy nemůžete brát překlady doslovně, tak jak je to napsáno. Například kdybych nevěděl, co slovo „gnosis“ znamená... Není to jen základní znalost něčeho, je to znalost v jednotě, porozumění, svazek, sblížení v takové míře, že někoho znáte více než kdokoli jiný, protože jste spojeni v Duchu. To znamená „gnosis“.

4) Zdrženlivost – zdrženlivost je sycení se Kristem. Čtvrtý nábytek v pořadí je stůl předkládaných chlebů, který symbolizuje sycení se Kristem. Řecké slovo „egkrateia“, které je zde použito, znamená sebeovládání a sebekontrolu. Ne úplně tomu rozumím, vím však, že vás to činí jedno s Kristem skrze sycení se. Je to obecenství při jídle, jedení, věřím, že význam sycení se vychází ze slova krmit. Pochází to ze slova jíst. Kdykoliv se sytíte Ježíšem, znamená to, že Jej posloucháte.

5) Trpělivost – obětování duše.

6) Zbožnost – řekněme podobnost Bohu. Šestka ve stánku je slitovnice, která představuje zastínění církve Duchem svatým a to, že do naší přirozenosti seje símě Boží přirozenosti, stejně jako zastínil Marii a zasel do ní símě jako do ženy, a proto přivedla na svět Boha na přirozené rovině. V duchovním rozměru to znamená, že vás přikryje Duch svatý, zaseje do vaší duše Boha, a výsledkem je Kristus ve vaší duši.

7) Milování bratrstva a láska – tyto dvě bych chtěl nechat dohromady, protože vlastně znamenají jedno a to samé. Bratrská láska a láska, oboje znamená „agapé“, což je láska.

Všechny příběhy Bible vyprávějí jen jeden jediný příběh – o Ježíši a Jeho lásce – o ničem jiném.

Ježíš Kristus řekl, že první a největší přikázání je milovat Pána, svého Boha, z celého srdce, a druhé jemu podobné je milovat svého bratra jako sám sebe. Bratrská láska a zbožná láska. Bůh říká: „Miluj svého bratra jako sám sebe. Řekl také: „Jestli nemilujete svého bratra, nemůžete milovat Boha.“ Je to jen jedna láska. Copak se nepíše, že kdo nemiluje bratra, nemůže milovat Boha? Takže je to jen jedna láska.

V Římanům se například píše: „Muži, miluj svou ženu.“ A když se podíváte do řečtiny, uvidíte, že se tam mluví o „agapé“. Agapé svou ženu. To znamená, že ji máte milovat tak, jako Bůh miluje vás. Nemluví se tady o lidské lásce, vůbec ne.

Je to zvláštní, četl jsem Bibli a přemítal nad otázkou, k čemu je tenhle příběh, k čemu tenhle milostný příběh v Bibli je? A k čemu je tohle? Pak mi došlo, že všechny byly o tomtéž. Všechny příběhy Bible vyprávějí jen jeden jediný příběh – o Ježíši a Jeho lásce – o ničem jiném. Všechny zákony, jež jsou zapsány v židovském zákoně, který je v Bibli, vyprávějí o Ježíši a o tom, co koná v našem nitru.

Řekl přece: „Zasadím své zákony do vašich srdcí a do vašeho nitra. Pak už vám nebude muset žádný člověk říkat, jak se zachovat.“ Budete mít vnitřní integritu, budete v nitru kompletní. Budete v sobě prostě mít Boha.

Efezským 1,13–14: „*V kterémžto i vy naději máte, slyševše slovo pravdy, totiž evangelium spasení vašeho, v němžto i uvěřivše, znamenání jste Duchem zaslíbení Svatým, kterýž jest závdavek dědictví našeho, na vykoupění toho, což jím dobyto jest (to je duše), k chvále slávy jeho.*“

Ano, to je směr, kterým jdeme. Celá Bible je o tomtéž. Je to jedinečný nádherný příběh, vyprávěný znovu a znovu a znovu – různými slovy, z různých úhlů. Je nám podán z každého úhlu a v každé dimenzi. Tou nejúžasnější věcí, kterou můžeme udělat, je získat porozumění, to základní porozumění Bibli: Poznat, co Bůh dělá v Písmech a mít klíč, kterým budete moci otevřít dveře slova Božího. Je tou nejzákladnější věcí, které musíte porozumět. Pokud rozumíte klíčům evangelia, nikdo vás neoklame. Jestli vám někdo řekne, abyste udělali něco, co se týká

Ježíše, o čem si myslíte, že není pravda, vyhledáte si to ve stánku a zjistíte, zda to tam je. To vše je zapsáno v Písmu v tajemství. Bůh věděl, že se nás lidé budou snažit oklamat slovem. Například si všimněte, že v nových Biblích jsou některá slova změněna – pokud se ale podíváte do těchto věcí, poznáte pravdu.

Nejde jen o stánek. Šalamoun postavil chrám a ten vše znásobil a zvětšil. V Šalamounově chrámu jsou dva masivní velcí andělé s celkovou šíří křídel 20 loket přes celou šíři chrámu místo dvou malých křídel na slitovnici – celé to tam zaplňují. Šalamoun tam postavil deset obrovských stojanů s lampami po celé délce chrámu, deset místo jednoho. I stůl chlebě předložený byl znásoben. Vše, co tam bylo, bylo větší a bylo toho mnohem více. Ukazuje nám to, jak Bůh zvětšuje slávu v nás. My jsme stánek, my jsme ten chrám. Na jednu stranu někteří lidé staví všechny možné masivní církevní budovy a utrácí na tom mnoho milionů dolarů, na druhé straně lidé umírají na ulicích hladem. A když ne v USA, tak jistě v jiných zemích. Tím říkáte, že tentýž Bůh, který pomáhá lidem v jiných zemích, vám říká, abyste utratili tady v USA miliony dolarů na střechu církevní budovy, aby byla pěkná – a mezi námi, aby to byla ta nejhezčí střecha ve městě. Ti lidé nepracují v souladu s Bohem. Potřebujete pochopit, že slepí povedou slepé, a musí spadnout do jámy. (Mat 15,14) Bůh vás chce z té jámy dostat.

Bůh vám žehnej.